

Įtraukiųjų Inovacijų ir Socialinio Verslumo Kursas (InnoSocial)

1 Modulis. Įtraukiosios Inovacijos ir Socialinis Verslumas

Projekto Partneriai

UNIVERSITÀ
DI PAVIA

Turinys

1.1 Skyrius

Tvaraus vystymosi tikslai ir
visuomenės iššūkiai

1.2 Skyrius

Pagrindinės, socialinės ir
įtraukiosios inovacijos

1.3 Skyrius

Socialinis verslumas

1.4 Skyrius

Atvejo analizė

Mokymosi rezultatai

I Modulis		
Skyriai/Temos 1-4:		
ŽINIOS	ĮGŪDŽIAI	NUOSTATOS
Praktikantas gebės: • suprasti, kas yra įtraukiosios inovacijos ir kuo jos skiriasi nuo pagrindinių inovacijų • suprasti, kas yra socialinis verslumas ir kaip jis susijęs su įtraukiosiomis inovacijomis	Praktikantas gebės: • pritaikyti įtraukiųjų inovacijų ir socialinio verslumo sąvokas realiose situacijose • nustatyti ir analizuoti socialines/aplinkos problemas ar poreikius, įvertinant nacionalines ypatybes	Praktikantas gebės: • studijuoti sėkmingų įtraukiųjų inovacijų ir socialinio verslo atvejų tyrimus

1.1 Skyrius. Tvaraus vystymosi tikslai ir visuomenės iššūkiai

Ivadas

Istorinis kontekstas: Tvarumo koncepcija kilo nuo „erdvėlaivio žemės“ (George, 1879). Brundtlando ataskaitoje (1987) tvarus vystymasis apibrėžiamas kaip dabartinių poreikių tenkinimas nepažeidžiant ateities kartų galimybės tenkinti savo poreikius. Johno Elkingtono klausimas: „Ar kapitalizmas gali išsilaikyti pats? (Elkington, 1997).

Triple Bottom Line (TBL): 1994 m. pristatė Johnas Elkingtonas. Sistema, vertinanti ekonominius, socialinius ir aplinkosaugos aspektus (pelnas, žmonės, planeta). Plačiai priimtas; 2005 m. 70 % iš 250 geriausių pasaulio įmonių naudojo TBL apskaitą (Tullberg, 2012). Pateikiamas holistinis organizacijos poveikio vaizdas.

Darbotvarkė 2030

2030 m. tvaraus vystymosi darbotvarkė, kurią 2015 m. priėmė Jungtinių Tautų valstybės narės, yra visapusė sistema, kuria siekiama skatinti pasaulinę taiką, klestėjimą ir tvarumą. Ją sudaro 17 tvaraus vystymosi tikslų (SDG), suskirstytų pagal penkis pagrindinius ramsčius: žmonės, planeta, gerovė, taika ir partnerystė. Šie tikslai sprendžia daugybę pasaulinių iššūkių ir siekia užtikrinti, kad dabartinės ir ateities kartos galėtų klestėti.

Organizacijų vaidmuo: organizacijos vaidina pagrindinį vaidmenį siekdamos darnaus vystymosi tikslų, paversdamos pasaulinius tikslus apčiuopiamais veiksmais vietos ir organizacijos lygiu. Privatusis sektorius ypač svarbus skatinant tvarų vystymąsi pasitelkiant naujoves, atsakingą gamybos praktiką ir įtraukias užimtumo galimybes. Bendradarbiavimas tarp tarptautinių iniciatyvų ir įmonių, tokių kaip Pasaulinė verslo ir biologinės įvairovės partnerystė, pabrėžia partnerystės svarbą siekiant TVT. Įmonės gali suderinti savo strategijas su darnaus vystymosi tikslais, kad atskleistų naujas galimybes, užmegztų partnerystes ir sukurtų reikšmingą socialinį poveikį.

SDGs

Darbotvarkė 2030

Iššūkiai ir kritika:

Nepaisant ambicingų tikslų, 2030 m. darbotvarkė susiduria su keliais iššūkiais, įskaitant lėtą pažangą ir išorines krizes, tokias kaip COVID-19 pandemija. Be to, kai kurie kritikai teigia, kad tvarios plėtros tikslų ir pagrindinių jais sprendžiamų iššūkių varomųjų jėgų tarpusavio ryšiai nėra aiškiai išreikšti. Šis aiškumo trūkumas gali trukdyti veiksmingam įgyvendinimui ir pažangai. Nepaisant to, tvarios plėtros tikslai išlieka esminiu pagrindu sprendžiant kai kurias aktualiausias pasaulio problemas, o nuolatinės pastangos ir bendradarbiavimas yra gyvybiškai svarbūs jų sėkmei.

1.2 Skyrius. Pagrindinės, socialinės ir įtraukiosios inovacijos

Apibrėžimai

Pagrindinės inovacijos (Greve et al., 2021; Govindarajan et al., 2011; Patriotta and Hirsch, 2016):

Pagrindinės inovacijos reiškia tradicines inovacijų formas, kurios visų pirma orientuotos į technologinę pažangą, produktų tobulinimą ir esamų sistemų efektyvumo didinimą.

Jos dažnai vykdomos sėkmingose įmonėse ir pramonės šakose, siekiant pagerinti savo produktus ar paslaugas, kad įgyti konkurencinį pranašumą.

Apibrėžimai

Socialinės Inovacijos (SI - Anderson et al., 2014; Djellal and Gallouj, 2012; Sharra and Nyssens, 2010):

- Socialinės inovacijos (SI) apima naujų idėjų, sprendimų ar požiūrių, skirtų visuomenės iššūkiams spręsti, kūrimą. Jos neapsiriboja technologine pažanga ir dažnai sutelkia dėmesį į socialinius, aplinkos ir kultūrinius aspektus.
- SI siekia sukurti teigiamą socialinį poveikį ir gali apimti procesų, politikos ar organizacinių struktūrų pokyčius, kad būtų išspręstos sisteminės problemos.

Apibrėžimai

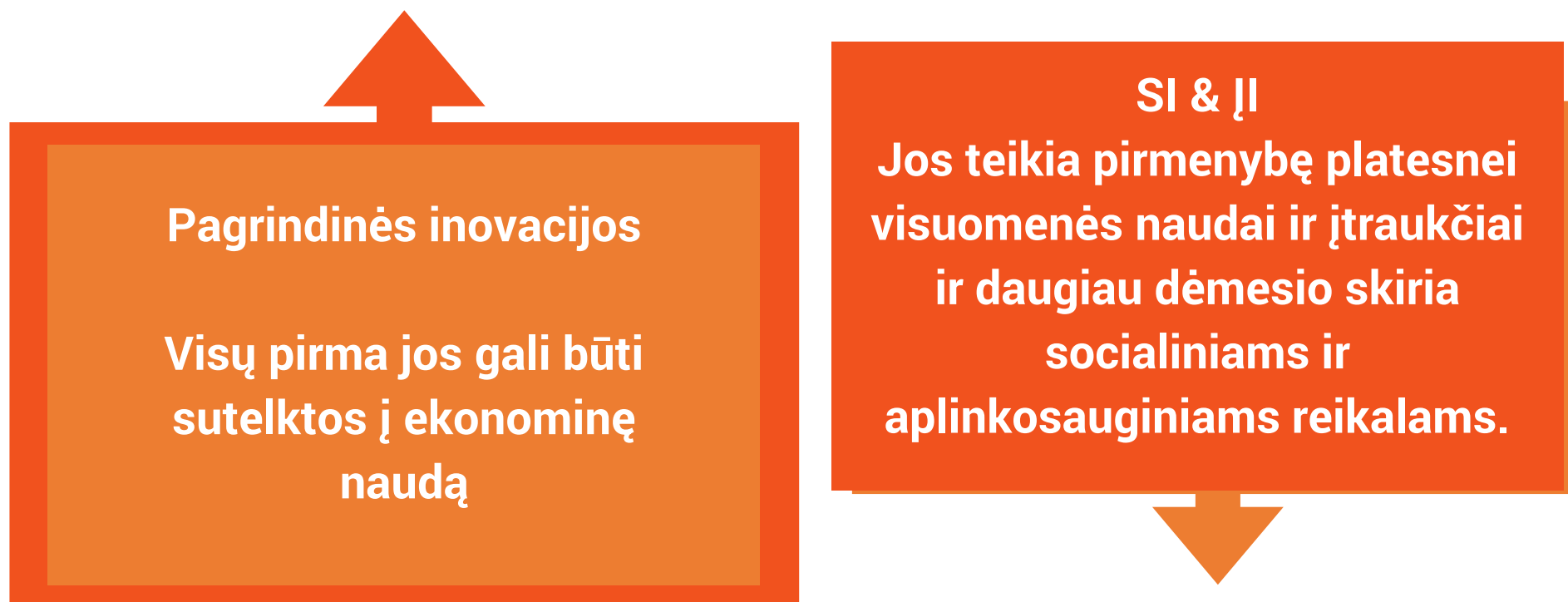

Įtraukiosios inovacijos (II - Heels et al., 2013; Schillo and Robinson, 2017; Chataway et al., 2014; Heeks et al., 2014):

- Įtraukiosios inovacijos (II) yra orientuotos į tai, kad naujovių teikiama nauda būtų prieinama plačiam žmonių ratui, įskaitant tuos, kurie tradiciškai yra marginalizuoti arba atskirti.
- II apima inovacijų kūrimą ir diegimą, kad būtų atsižvelgta į visų suinteresuotųjų šalių poreikius ir perspektyvas, ypač nepasiturinčiose arba pažeidžiamose bendruomenėse.

Pagrindiniai skirtumai

Literatūros šaltiniai

- Anderson, T., Curtis, A., & Wittig, C. (2014). Definition and theory in social innovation. Master of arts in social innovation. Krems: Danube University.
- Chataway, J., Hanlin, R., & Kaplinsky, R. (2014). Inclusive innovation: an architecture for policy development. Innovation and Development, 4(1), 33-54.
- Djellal, F., & Gallouj, F. (2012). Social innovation and service innovation. In Challenge social innovation: Potentials for business, social entrepreneurship, welfare and civil society (pp. 119-137). Berlin, Heidelberg: Springer Berlin Heidelberg.
- Govindarajan, V., Kopalle, P. K., & Danneels, E. (2011). The effects of mainstream and emerging customer orientations on radical and disruptive innovations. Journal of Product Innovation Management, 28(s1), 121-132.
- Greve, K., Vita, R. D., Leminen, S., & Westerlund, M. (2021). Living Labs: From niche to mainstream innovation management. Sustainability, 13(2), 791.
- Heeks, R., Amalia, M., Kintu, R., & Shah, N. (2013). Inclusive innovation: definition, conceptualisation and future research priorities. development informatics working paper, (53).
- Heeks, R., Foster, C., & Nugroho, Y. (2014). New models of inclusive innovation for development. Innovation and Development, 4(2), 175-185.
- Patriotta, G., & Hirsch, P. M. (2016). Mainstreaming innovation in art worlds: Cooperative links, conventions and amphibious artists. Organization Studies, 37(6), 867-887.
- Schillo, R. S., & Robinson, R. M. (2017). Inclusive innovation in developed countries: The who, what, why, and how. Technology Innovation Management Review, 7(7).
- Sharra, R., & Nyssens, M. (2010). Social innovation: An interdisciplinary and critical review of the concept. Université Catholique de Louvain Belgium, 1, 15.

1.3 Skyrius. Socialinis verslumas

Apibrėžimas

Remiantis ankstesniais tyrimais, verslumas yra daugiadisciplinė sąvoka (Abu-Saifan, 2012; Croci, 2016), kuri apima naujų organizacijų steigimo veiksmų inicijavimą (Barot, 2015) ir orientuota į kūrybiškumo skatinimą bei ekonominės ir socialinės vertės kūrimą (Buendía-Martínez ir Carrasco Monteagudo, 2020). Nepaisant įvairių apibrėžimų (kaip pateikta 2 lentelėje), pagrindinis verslumo tikslas yra sukurti darbo galimybes ir skatinti ekonomikos plėtrą (Barot, 2015; Hessels ir Naudé, 2019). Verslumui labai svarbu panaudoti įvairius žmogiškuosius išteklius, įskaitant techninius, kvalifikuotus darbuotojus ir vadybinius gabumus (Barot, 2015; Diandra ir Azmy, 2020).

Apibrėžimas

Socialinis verslumas apima verslumo principų ir metodų naudojimą sprendžiant socialines ar aplinkosaugos problemas. Socialiniai verslininkai siekia sukurti tvarius ir teigiamus pokyčius, kurdami novatoriškus neatidėliotinių visuomenės iššūkių sprendimus (Brooks, 2008; Haugh, 2005; Phillips ir kt., 2015).

Socialinio poveikio akcentas

Kūrimas teigiamam socialiniam
ar aplinkos poveikiui

Inovacijos

Inovatyvių socialinių problemų
sprendimo būdų taikymas

Pagrindiniai skirtumai, lyginant su tradiciniu verslumu

Skirtingos socialinių verslų struktūros

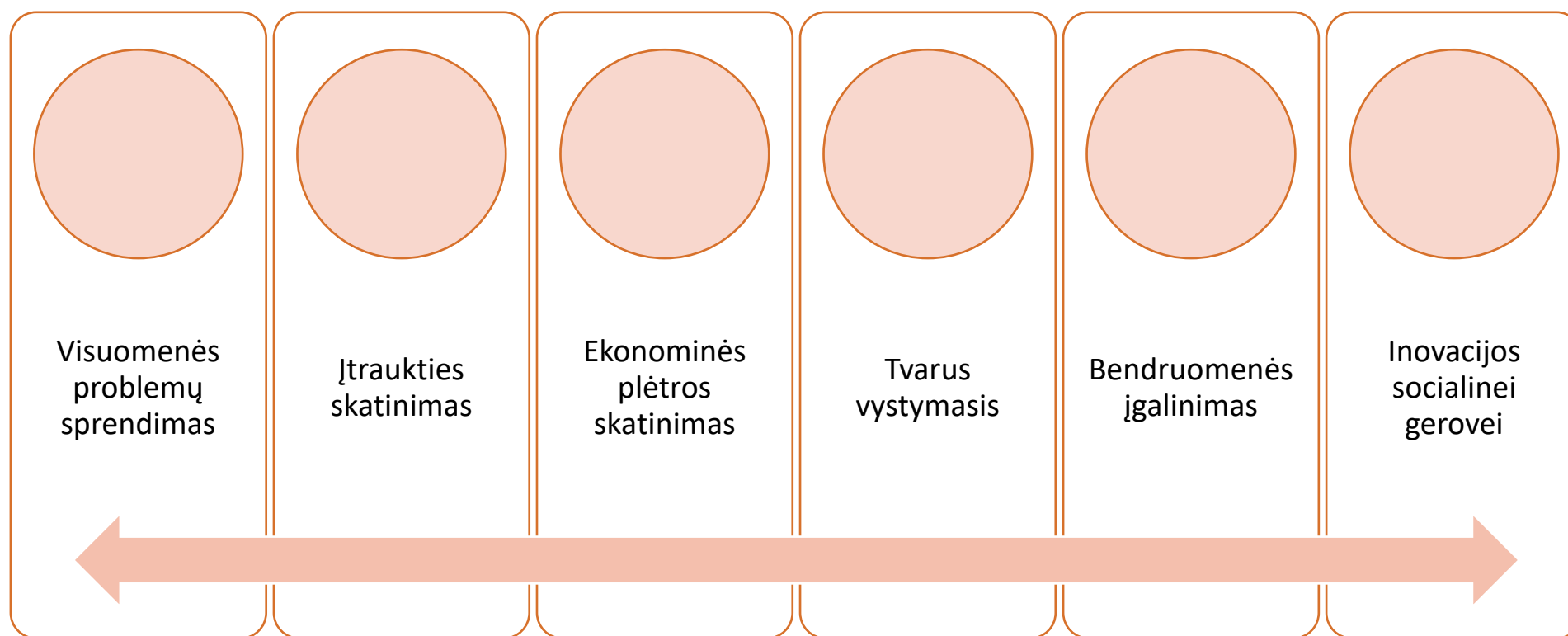
(Buchko, 2018)

Tradicinės ne pelno siekiančios įmonės	Hibridinės ne pelno siekiančios įmonės	Socialinio verslo įmonės
Verslininkas įsteigia pelno nesiekiančią organizaciją, siekdamas paskatinti naujovių, skirtų rinkos ar vyriausybės nepakankamam veiklumui spręsti, pritaikymą. Tai darydamas verslininkas įtraukia visą visuomenės dalį, įskaitant privačias ir viešąsias organizacijas, siekdamas skatinti naujoves. Pelno nesiekiančios įmonės nuolat priklauso nuo išorinio filantropinio finansavimo, tačiau jų ilgalaikis tvarumas dažnai padidėja, nes partneriai yra suinteresuoti tęsti veiklą.	Verslininkas įsteigia ne pelno organizaciją, tačiau šis modelis apima tam tikrą išlaidų susigrąžinimą parduodant prekes ir paslaugas įvairioms institucijoms, taip pat tikslinėms gyventojų grupėms. Dažnai verslininkas steigia kelias įmones, siekdamas suderinti pajamų gavimą ir labdaros išlaidas ir optimalią struktūrą. Kad galėtų visapusiškai palaikyti pertvarkos veiklą ir patenkinti klientų, kurie dažnai yra atskirti nuo visuomenės, poreikius, verslininkas turi sutelkti kitus finansavimo šaltinius iš viešojo ir (arba) filantropinio sektoriaus. Tokios lėšos gali būti dotacijų ar paskolų ir net kvaziakcijų pavidalu.	Verslininkas įsteigia pelno siekiančią įmonę ar įmonę, kuri teikia socialinį ar ekologišką produktą ar paslaugą. Nors pelnas generuojamas idealiai, pagrindinis tikslas yra ne maksimaliai padidinti akcijų finansinę grąžą, o plėsti socialinę veiklą ir pasiekti didesnę ir įvairesnę žmonių ratą. Turto kaupimas nėra prioritetas, o pelnas reinvestuojamas į įmonę plėtrai finansuoti. Socialinis verslininkas ieško investuotojų, kurie domisi finansinės ir socialinės investicijų grąžos deriniu.

II and SV svarba

Source: Abosedo et 2013; Kalkanci et al., 2019; Baskaran et al., 2019; Saha & Saha, 2020; Sonne, 2012

Literatūros šaltiniai

- Abosedo, A. J., & Onakoya, A. B. (2013). Entrepreneurship, economic development and inclusive growth. *International Journal of Social Sciences and Entrepreneurship*, 1(3), 375-387.
- Baskaran, A., Chandran, V. G. R., & Ng, B. K. (2019). Inclusive entrepreneurship, innovation and sustainable growth: Role of business incubators, academia and social enterprises in Asia. *Science, Technology and Society*, 24(3), 385-400.
- Brooks, A. C. (2008). Social entrepreneurship.
- Haugh, H. (2005). A research agenda for social entrepreneurship. *Social enterprise journal*, 1(1), 1-12.
- Kalkanci, B., Rahmani, M., & Toktay, L. B. (2019). The role of inclusive innovation in promoting social sustainability. *Production and Operations Management*, 28(12), 2960-2982.
- Phillips, W., Lee, H., Ghobadian, A., O'regan, N., & James, P. (2015). Social innovation and social entrepreneurship: A systematic review. *Group & Organization Management*, 40(3), 428-461.
- Saha, N., & Saha, P. (2020). Entrepreneurial universities inclusive perspective: Does it trigger social innovation process and entrepreneurship?. In *Proceedings of the European Conference on Innovation and Entrepreneurship, ECIE*. Academic Conferences and Publishing International Limited.
- Sonne, L. (2012). Innovative initiatives supporting inclusive innovation in India: Social business incubation and micro venture capital. *Technological Forecasting and Social Change*, 79(4), 638-647.

1.4 Skyrius. Sėkminga atvejo analizė

Įtraukiuųjų Inovacijų Atvejo Analizė

Besivystančios
rinkos

Įtraukiųjų Inovacijų Atvejo Analizė

Išsivysčiusios
rinkos

Socialinių Įmonių Atvejo Analizė:

Emerging Markets

Socialinių Įmonių Atvejo Analizė:

Išsivysčiusios
rinkos

Ačiū!

www.innosocial.eu

[@InnoSocialfb](https://www.facebook.com/InnoSocialfb)

Šis dokumentas gali būti kopijuojamas, atgaminamas arba keičiamas pagal anksčiau nurodytas taisykles. Be to, dėkojame dokumento autoriams ir pareiškiame, kad turi būti pateikta aiški nuoroda į visas taikytinas autorių teisių pranešimo dalis. Visos teisės rezervuotos. © Copyright 2023 InnoSocial

www.innosocial.eu